

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

470.

Tieši Brālība pamatojas uz zināšanu. Patiesā zinātne dzīvo brālīgi apvienībā – tāds ir Brālības Likums.

Mācība nāks dzīvē caur laboratorijām.

471.

Visiem spēkiem jāpiesaista zinātnes līdzdalība.

472.

Sadarbība starp zinātniekiem kļūst nepieciešama. Ir jārod saite starp dažādām zinātnes disciplīnām, jo daudzu disciplīnu iedalījums ir konvencionāls.

473.

Un tīrais darbs, ko veicina tīkams amats, iegūs augstu kādību. Teicamā kādība nostiprināsies visā dzīvē. Nekas neslēpsies tumsā. Gara trulība būs apkaunojošs noziegums. Ja tumsa inficējoša, tad Gaisma pievilcīga. Tālab apstiprināsim tīkamu amatu, kas pacels visu dzīvi.

Zinātne, norādi labāko kādību. Zinātne pievelc spēcīgākās enerģijas. Gara zināšana lai apmirdz ikvienu darba galdu.

474.

Jūs pareizi domājat, ka bez tehnikas sasniegumiem vienkopa nav iespējama. Katrai vienkopai nepieciešamas tehniskas ierīces, arī Mūsu Vienkopa nav iedomājama bez dzīves vienkāršošanas. Jāatrod iespēju likt lietā zinātnes sasniegumus, citādi mēs kļūsim viens otram par apgrūtinājumu. Kā realisti – praktiķi, Mēs to droši varam apgalvot. Un vēl vairāk, Mēs drīkstam neatlaidīgi pārmest visiem viltus realistiem. Viņu pazemotā zinātne un aklums traucē tiem sasniegt to, uz ko tie tiecas.

Līdzīgi senatnes farizejiem, tie baidās pieņemt to, kas citam jau sen ir acīm redzams. Mēs nemīlam nejēgas, nemīlam glēvuļus, kas šausmās mīda kājām evolūcijas iespējamības.

Uguņu dzēsēji, vai nav vienalga no kuras puses jūs pielieniet? Jūs vēlaties apslāpēt zināšanas liesmu, bet tumsonīga Vienkopa – cietums, jo vienkopa un tumsonība nav savienojamas. Vajag zināt. Neticiet, bet ziniet!

475.

Jaunā tehnikas atbalstītā apziņa, ierosinās varenu tiekšanos uz zināšanu. Tieši vienkopai jābūt visjūtīgākam evolucionisma aparātam. Tieši apzinīgā vienkopā neviens nedrīkst apgalvot, ka pasaules izpēte pabeigta. Saasinātā kolektīvā vibrācija noraidīs ikvienu trulu šķērslī. Pat mājiens par pabeigtību dara uzturēšanos vienkopā neiespējamu. Kurš gan pieņems truluma zīmogu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

Tārps neierobežos savas tumsas gaitas, taču jūs, kas lūkojaties Bezrobežībā, nedrīkstat līdzināties tārnam.

Daža izgudrotāja nepilnīgā atjautība uztvērusi neredzamus starus un nedzirdamus ritmus. Neizsmalcināta iztēle, rupji aparāti tomēr ir uztvēruši dažas kosmiskas strāvas. Bet pat muļķis apjēgs, ka iztēli iespējams izsmalcināt un aparātus uzlabot. Izejot no sevis pilnveidošanas, sasniegsit Bezrobežību. Atkārtosu uzlabošanās iespēju, kamēr pat vistrulākais neapkaunēsies savas aprobežotības.

Vienkopnieks nedrīkst aprobežot savu apziņu, citādi tas līdzināsies senās Ķīnas sievietes kājai. Arī šo kroplību radīja parašu tumsa.

Kurš vienkopnieks gan drīkst slēpties zem mānīcības pelējuma? Neviens taču nelieto nožēlojamo pirmatnējo lokomotīvi, tāpat arī neviens nedrīkstētu turēties pie realitātes brīnišķīgas izpratnes.

Brīnišķīgais materiālisms ir tautas apreibinātājs, bet attīstīta zināšana ir uzvaras kāpnes.

Pāri noliegsmēm, pāri mānīcībai, pāri bailēm jūs sasniegsit īsto vienkopu. Bez brīnumiem jūs atklāsiet gaišu realitāti un ar pētnieka kapli atraksit noslēptos dziļumus. Iemīliet zināšanas bezbailīgumu.

476.

Vajag norādīt nepieciešamās zināšanas kādību. Zināšanai vajag būt neapšaubāmai. Katra relatīva, saistīta zinātne nes neizlabojamu ļaunumu. Elementu brīva saistīšana dos neatkārtojamus, jaunus sasniegumus.

Kas var pavēlēt ķīmiķim strādāt tikai ar vienu elementu grupu? Kas var piespiest vēsturnieku un filozofu nepieskarties vēsturiskiem faktiem? Kas var pavēlēt māksliniekam lietot tikai vienu krāsu? Zināšanai atvērts viss.

Zināšanu sfēru vienīgā priekšrocība ir liels pārliecināšanas spēks un pievilcība. Ja vēlaties ar savu zināšanu aizraut, padariet to pievilcīgu, tik pievilcīgu, lai vakardienas grāmatas līdzinātos sausām lapām. Pārliecināšanas spēka uzvara atbrīvos no neciešamajiem aizliegumiem.

477.

Kolektīvisms un dialektīvisms ir divi materiālistiskās domāšanas palīglīdzekļi. Materiālisma būtība pauž sevišķu kustīgumu, neatstājot neievērotu nevienu dzīves parādību. Skolotājs nosprauž tikai vajadzīgās ceļa zīmes. Ir iespējams attīstīt konsekvences, domājot norādītos virzienos, vajag nopamatot materiālismu līdz tādai pakāpei, lai visi tagadnes zinātnes sasniegumi konstruktīvi ietilptu apgarotā materiālisma jēdzienā.

Mēs runājam par smalkajiem ķermeņiem, magnētiem, auras starošanu, par katra priekšmeta izstarojumu, svāra pārmaiņām, par jūtīguma pārvietošanu, par vienas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

matērijas slāņu spēju caurnirt otru, par domu sūtījumiem pa izplatījumu, izplatījuma cementēšanas parādībām, centru izjūtām, par matērijas jēdzienu izpratni. Daudz neredzama, bet aparātiem uztverama vajag ietvert tiem, kas vēlas pielietot tehniku dzīvē. Ideālu siekalošanos vajag atvietot ar stingru saprātu.

Mums – Gara Paudējiem ir tiesības prasīt matērijas cienīšanu un iepazīšanu.

Draugi, matērija nav mēsli, bet iespējām mirdzoša viela. Cilvēces posts ir matērijas veicināšanas sekas. Sacelti grezni sapulču nami, bet neatskan himnas zināšanai.

478.

Vēl viens pārlicinošs eksperiments. Tumšas plašas telpas vidū nostājas cilvēks. Gar sienām klusi virzās daži jautātāji un negaidot uzstāda pašus jautājumus. Tumsā gandrīz neiespējami precīzi noteikt balss virzienu. Bet apbrīnojami, kad jautājums tiek iemests telpā iekšēji ignorējot vidū stāvētāju, tad bieži liekas, ka balss nāk no pretējā virziena. Tā iespējams pārlicināties, ka nevis ārējam orgānam, bet gan iekšējam raidījumam pieder galvenā loma.

Gaismas dzirkstele, protams, pirmā sasniedz mērķi. Prasme valdīt pār pūli nav atkarīga no daiļrunības, bet no pūļa kompleksu izpratnes un gaismu nesošā vēstneša savlaicīga raidījuma.

479.

Magnētisms un gāzu veidošanās – abi šie dinamiskie faktori vēl pilnīgi neizpētīti. Magnētisms saista uzmanību tikai tad, kad zirgs nespēj atrast pakavu no zemes. Gāzes piemin tikai tad, kad cilvēki un dzīvnieki krīt miruši. Tikai šādas visrupjākās izpausmes piemin, bet magnētisms un gāzes izplatīti pa visu planētas virsmu. Nav neitrālas vietas, katrs apvidus ir neatkārtojams ar savām dziļi praktiskas nozīmes īpašībām.

Var apbrīnot to cilvēku naivumu, kas, izvēloties dzīves vietu, nepievērš uzmanību tuvākajiem vietas apstākļiem. Var iedomāties, cik iespējamību zūd, un cik daudz briesmu varētu novērst.

Jūs paši izdarījāt izmēģinājumu ar lazdas zaru, un brīnījāties, kā šis vissenākais un primitīvākais aparāts sasprindzējas, trīsēja un kustējās, reaģējot uz apakšzemes ūdeni un minerāļiem. Šī redzamā reakcija, protams, notiek nevis lazdas zarā, bet cilvēku aparātā. Cik gan sīkāki un citi garāki vajadzētu izpētīt ikviena apvidus iedarbību uz cilvēku un uz veselām cilvēku grupām! Daudzi apvidi tautas valodās daudzinauti savu apdzīvotāju īpatnību dēļ; kaut kur cilvēki sirgst ar kāksli; kaut kur izkrīt zobi; kaut kur perinās spitālība; kaut kur sairst liesa; kaut kur sirids paplašinās; kaut kur glēvs raksturs; kaut kur spirtums un mundrums. Ļoti daudz acīs durošu atšķirību. Var novērot, ka šo īpatnību cēloņi meklējami ne jau rasu un klimatiskajos apstākļos. Pati pamatu struktūra satur cilvēku ieguvumu atšķirību galvenos cēloņus. Plašs pētīšanas lauks, jo tam tuvojas modri un bez aizspriedumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

480.

Novērojiet seismisko līkņu uzrādījumus. Tās izvietojas nevis pa ekvatoru vai meridiānu, bet veido savu līkni. Dažreiz pastiprināta satricinājuma un pārbīdījuma darbība sakrīt ar tā saukto saules plaukumu spriegumu – rodas saules sistēmas spriegums. Nav jābūt pravietim, lai apjēgtu, ka smadzeņu darbība šajos periodos noritēs savdabīgi.

Speciālajām kustībām arī ir sava izplatības līkne. Nevajag pārtraukt šo notikumu norisi. Pārbīdījumu plaisas ir vienādas, kā augsnē, tā arī tautu tieksmēs.

Jaunajai pasaulei vajag paust labākā seismogrāfa jūtīgumu. Tas, kas radis sarežģījumus tautu kustībā, iegūs gara tumsonības vainagu. Nevar attaisnoties ar likuma nezināšanu, tāpat arī vadītājam nepieklājas pāriet pretējā virzienā. Nevienam nedrīkst vadīties no personīgā labuma viedokļa, bet salīdzinot Vispārības Labuma vērtību, var izvēlēties ātrāko ceļu. Nevajag aizmirst nevienu iespējamību.

Liekas, ir izsacīta vienkārša, apnikusi patiesība, bet neviens to neliek lietā un darbības plāns tiek sastādīts istabas tumsā, bet ne sardzes tornī.

Vajag novērot nevis tā kā gribētos, bet tā, kā tas ir īstenībā.

481.

Attālinoties no Mūsu Kalniem, neatvairāmi izjutīsiet ilgu smeldzi. Šīs izjūtas psihisko pamatojumu neizbēgami pastiprina neiespēja pastāvēt par notikušo. Nevienam, kas bijis pie Mums, neizpauž to, izņemot ārkārtīgus norādītos gadījumus.

Ieteicu tam, kurš vēlas sasniegt Mūsu Vienkopu, papildināt zināšanas. Beidzot vispārējo skolas zināšanu, Rietumu ļaudis parasti pamet zinības, vai arī no zināšanas izveido specializētas sīko pavedienu, lai gan tie varētu noaut veselu tīklu lomam.

Kad Mēs sakām – ziniet, Mēs neatlaidīgi prasām daudzpusīgu apskati un iespēju apgūšanu.

Sapnis no jauna sasniegt katru ieleju, kur iespējams pavairot zināšanas, nemitīgi vedīs uz sasniegumiem. Jāiegaumē, ka zinību papildināšanai jānoris nepārtraukti. Galvenais – saglabājiet tiekšanos, kas virza visas izzināšanas sistēmas.

Tiekšanās – slēdzene durvīm.

482.

Nenoraidiet reālista darba precizitātes likumus. Termina nenokavēšanā un domāšanas skaidrībā ir iespējams pazīt vienkopu konstrukcijas.

Sakiet draugiem, cik ierobežots ir laiks, ka garāmpalaists neatgriežas. Sakiet, ka Vienkopas Mācībai jāsapņojas ar enerģijas parādībām. Ir parasta kļūda, ka pūlas šķirt sociālās un zinātniskās konstrukcijas. Ir grūti iedomāties zinātnieku ārpus sabiedrības. Vai evolūcijas paātrināšanas laikā maz ir iespējams izolēties? Vai gan var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

aizgulēt zibeņu šautras? Bezbailīgi un bez sevis žēlošanas jāuzņemas sardzes grūtības. Nogurums zūd, kad pie vārtiem postaža; kad psihiskās enerģijas varenais spēks var plūst ar neatturamu straumi. Salīdziniet savus apstākļus ar stāvokli Holandē, kur jūras līmenis bieži augstāks par zemi. Kādai sardzes modrībai jābūt kanālus un dambjus sargājot!

Saņemiet psihiskās enerģijas pieplūdumu kā auglīgu vilni. Iespējamību zaudēšana nes vienkopai nelabojumu postu. Atļaujiet vecajai pasaulei baidīties no psihiskās enerģijas pētīšanas. Bet jūs, jaunie, stiprie un bezspriedumainie, pētiem visiem līdzekļiem un pieņemiet dāvanu, kas jūsu vārtu priekšā.

Skatoties ar ērgļu acīm un lauvas lēcienā tveriet nolemto vareno spēku. Nenosebojiet! Parādiet tiekšanos uz īstenības mācību.

483.

Atomu enerģijas apjēgšana saistīta ar psihiskās enerģijas pētīšanu un magnētu teorijas studijām. Šos faktus neievērojot, ir iespējams apgūt tikai dažas sākotnējās enerģijas izpausmes. Dedzīgi jātiecas sasniegt meklējumu sakarību.

Sakiet, lai dedzīgi izteic vēlēšanos saistīt acīm parasti neuztveramos, fiziskā redzamā un fiziskā sveramā pavedienus. Izdariet fiziskā izstarojumu un veidojumu fotogrāfēšanas eksperimentus. Izstarojumu spilgtie toņi projecēsies pat dienas gaismā. Tādi uzņēmumi spēj pārsteigt sīkus noliedzējus. Var norādīt vēl uz dažiem eksperimentiem, bet tos noturēs par brīnumiem. Bērniem pat pusdienu galds šķiet kā neredzēts brīnums. Bet mēs, pazīdami bērnu paradumus, runāsim zinātniskos, vakarējos terminos.

Ir savadi novērot, pa kādiem negaidītiem ceļiem cilvēce tuvojas jaunajām ieejām. Pretinieku tuvošanās taktika mēdz būt ļoti komplicēta. Nav iespējams paredzēt kā izlocīsies vecā domāšana, lai nesagrautu savu kāršu namiņu.

Kur gan nobeigtība? Līdzīgi veseriem sit pulsu Bezrobežība. Tā pati Bezrobežība, kas drosmīgai zināšanai audzē spārnus.

Lai nerada jūsos sašutumu dažu raksturu lēnā augšupeja – tie baidās kļūt smieklīgi. Citi meklē savu pieeju savā izteiksmē. Jo labāk, - lai iet kā paši atrod. Bet ierosiniet meklējumus. Lai pierāda savus minējumus. Lai gluži individuāli krāj pieredzi.

Pieredzes modrību Mēs vērtējam augstāk nekā ticības asaras.

484.

Dzīvs ir tas, kas grib dzīvot. Apbrīnojama ir pretošanās briesmām pieaugot, ja ir skaidra dzīves jēga. Neviens nespēj nostiprināties ar sausām pavēlēm vien. Varmācība ir vecas paliekas. Vajag tiekties rast citus iedarbīgus līdzekļus. Enerģiju pētīšana parādīs, cik smalkāko iespēju ir izšķiests cilvēcei. Bet der iegaumēt, ka visdrausmīgākās eksplozijas spēj izsaukt viens pieskāriens vai satricinājums – tā mēdz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

notikt ar visrupjākām sprāgstvielām. Ko lai saka par smalkajām, spēcīgākajām enerģijām? Doma ir tādu neaplēstu spēku vidū.

485.

Kādā vēstulē Jūs man rakstījāt par zinātnieku, kas pēta domas pārraidīšanu tālumā. Šādi pētījumi patiešām, īstā laikā. Es Jums ieteiktu iepazīties ar tiem tuvāk un, ja tie vērtīgi, ievietot Jūsu krājumā. Šis jautājums tagad nodarbina daudz progresīvu prātu. Amerikā, Djuka universitātē prof. Reins jau 30 g. ar saviem studentiem izdara līdzīgus eksperimentus un sasniedz ievērojamus rezultātus. Nesen viņš izdevis savu eksperimentu un novērojumu grāmatu, mēs to izrakstījām. Kad izlasīsim, tad, ja atradīsim kaut ko interesantu, dalīsimies ar Jums.

Jūs rakstījāt, ka minētais zinātnieks šim eksperimentam pieiet no tīri materiālistiski zinātniskās puses, es to viņam nepierakstītu kā mīnusu. Es viņa eksperimenta rezultātus pieņemtu tā, kā viņš tos dod, vēlāk līdzīgiem eksperimentiem varētu pievienot arī garīgo faktoru līdzdalību un psihiskās enerģijas atskārsmi, un tad salīdzināt abu metožu rezultātus. Šāds salīdzinājums būtu ļoti pamācošs. Līdzvērtīgos eksperimentos, protams, vajadzētu nodalīt sevišķās grupās noteiktus mēdijus, kas nav tik viegli, jo mediumistiskās spējas bieži atrodas latentā stāvoklī un izpaužas vienīgi, ierosinājumam atkārtojoties. Prof. Reins eksperimenti, starp citu, pierādījuši interesantu faktu, ka domu pārraidījumos tālumā mēdiji nebūt nav labākie uztvērēji.

486.

Pašreizējai rasei ir daudz nenormālu īpatnību. Šā laika cilvēki grib pārliecināties personīgi. Varētu likties, ka tas būtu ļoti labi, bet sekas mēdz būt visnegaidītākās. Pārliecinājušies, cilvēki bez kādiem rezultātiem atgriežas pie savām nodarbībām. Vispārsteidzošākais neatstāj nekādas sekas uz parasto dzīvi. Jāpabrīnās, kā cilvēki, kas sevi uzskata par zinātniekiem, paiet garām visnoderīgākām parādībām.

Viņiem visi atradumi, kas jaunāki par simt gadiem, paliek apstrīdamas hipotēzes.

No kurienes radies mūsu rases domāšanas nekustīgums? Līdzīga miršana pavadījusi katras rases beigas. Tas ir vecums, tās ir beigas, tā ir nevēlēšanās pievienoties evolūcijai. Tāpēc allaž ieteicu griezties pie atsevišķiem nedaudziem cilvēkiem, neņemot vērā viņu stāvokli dzīvē.

Tāpat kropļīgi nostādīts jautājums par palīdzību un par darba kvalitāti. Cilvēkiem vajadzīga tikai tāda palīdzība, kas atbilst viņu iedomībai, jo aizejošie ļaudis vispār nedomā par kvalitāti. Lai, kaut arī nedaudzi, neuzskata sevi par neatbildīgiem. Tā ar atbildības palīdzību mēs tuvosimies domāšanas kustīgumam.

487.

Pareiza korelācija starp individualitātes uzliesmojumiem un likuma nesatricinātību dod zelta ceļu, kas mirdz katras paplašinātas apziņas dziļumos. Cik daudz vajadzīgu novērojumu var izdarīt pat bez izsmalcinātiem aparātiem! Atmosfēras apstākļu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

salīdzināšana ar cilvēces stāvokli, vai tā nedos atslēgu valdniekiem saprātīgai apstākļu izpratnei? Vai gan magnetu vētras nenorādīs sabiedrisko nolikumu dažādību? Saules plankumi, pilns mēness, planētu ķermeņu garāmeja un daudzi tamlīdzīgi spēcīgi apstākļi iespaido jūtīgu organismu pamatkustības. Pat stādi un dzīvnieki reaģē uz kosmiskām parādībām. Vai tad tiešām cilvēks kā rīkotājs nopelna ievērību?

Pat zemestrīču un meteoru iedarbība netiek izpētīta. Līdztekus meteoru satura pētīšanai vai nebūtu svarīgi novērot meteoru iespaidu izpaušanos uz iedzīvotāju psihisko enerģiju?

Ievērojiet, kā iedarbojas apakšzemes gāzes, kuru daudz vairāk nekā iedomājas. Bet zinātniskā policija piegriež vērību tikai visraupjākiem, acīmredzamiem notikumiem, kurpretīm vissvarīgākās iedarbības uz masām tā atmet.

Cilvēces psihiskās enerģijas novērošana ir svarīgāka nekā mitruma izmērīšana vai karstuma noteikšana. Cilvēka varenais spēks pelna rūpīgu vērību.

488.

Protams, viens no tuvākās evolūcijas galveniem uzdevumiem būs pārcelt tā saucamo abstrakto izzināmības sfērā. Psihiskās enerģijas pētīšana radīs pavisam jaunu attieksmi pret apkārtējo. Pavisam dažādi un abstrakti bijuši priekšstati par egoistisko un altruistisko darbību sekām. Bet palūkosimies no dažādu centru ķīmiska viedokļa. Pretējas domas un darbības balstīsies uz dažādiem centriem. No tā emanāciju savienojums būs ķīmiski dažāds un redzami izstaros gaismu. Sekas ietekmēs pašu radītāju un apkārtni. Tā varētu likties, visabstraktākais top sverams un izmērjams. Viens no vienkāršākajiem mēģinājumiem būs cilvēka svara izmērīšana dažādu domu stāvoklī. Jūtīgi svāri un domu asums dos pareizu salīdzinājumu. Ne vientuļnieku zinātne, bet zināšana visas dzīves uzlabošanai.

489.

Ja būtu iespējams parādīt Bezrobežību visā kosmiskās izpratnes būtiskumā, tad cilvēce sasniegtu varenus augstumus. Bet to spēj atzīt tikai paplašināta apziņa. Viena gars novērsīsies no Bezrobežības aiz bailēm, otra gars novērsīsies aiz nezināšanas, bet tagadnes zinātnes gudrinieka gars sacīs sausā balsī: “Kāda mums daļa gar šo uzdevumu? Bet kur ir mūsu mācības grāmatas? Pārbaudīsim šo Bezrobežību.” Bet Mūsu Vārda izpratējs sacīs: “viss aizplūst kosmiskajās tālēs. Mūsu dzīvības pavedieni stiepjas no Bezrobežības dziļumiem līdz augstumiem. Kosmiskais nepakļaujama spēks ir vienbūtīgs ar mums. Cik nepakļaujama ir Uguns stihija, tikpat nepakļaujams mūsu gars.” – Sacīs gars, kas ielūkojies Bezrobežībā: “Tikai laika pasteidzinājums ir mūsu uzdevums, tikai īstenība ir mūsu uzdevums. Mūs saista tikai visas pasaules, tiklab noformētās kā nenoformētās, un jaunās pasaules uzdevums mūs nenobaida, kad vēlamies nostiprināt izplatījuma jauno domu.”

Pasaules Māte dzīvo un veido. Mēs sludinām nevis cilvēces izdomāto utopiju, bet patieso tiekšanos uz nebeidzamu celtniecību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

490.

Kāpēc tik grūti apvienot dažādu zinātnes nozaru novērojumus? Tuvojās laiks, kad būs vajadzīga visdažādāko zinātnes nozaru zinātnieku saprašanās. Vajadzēs apvienot senatnes Kultūru atklājumus ar mehāniskajiem un fiziskajiem novērojumiem. Tiks atrasti milžu skeleti un priekšmeti, kuri prasīs vispusīgu novērošanu. Beidzot, būs nepieciešama senatnes debesu apvāršņa iepazīšana sakarā ar mūsu planētas pārmaiņām. Vajadzīga laba saprašanās, lai paplašinātu jauno novērotāju redzesloku.

491.

Pētot ugunīgos ceļus, jāņem vērā, cik ļoti vēsture sagroza faktus. Protams, zināmā mērā iespējams tos restaurēt, bet šāda objektīva attieksme gandrīz neeksistē. Kad jautā par pazīstamām vēsturiskām personām, bieži nav iespējams atbildēt, jo visa viņu apkārtējā vide sagrozīta. Tāpat arī maz iespējams norādīt uz dažām medicīniskām un zinātniskām metodēm, jo tās norisinājās visneparastākajos apstākļos. Tāpēc daudz kas prasa apziņas ilgstošu sagatavošanu. Tāpēc Mēs tā pieradinām pēc pacietības un rūpīguma.

492.

Daudzi spēki iedarbojas uz planētu, un citu spīdekļu iedarbība ir tikai šo spēku daļa. Starp neredzamajām iedarbībām ļoti spēcīgas ir magnētisko centru norises, kuras vairojas. Drīz šīs parādības būs pieejamas visvienkāršākajiem fiziskajiem novērojumiem. To spēks, un saspringtība un sakopojums dos jaunu zinātni.

493.

Zinātne iespiežas kosmiskajās sfērās un nostāda cilvēku tiešās attiecībās ar Kosmisko Magnetu. Tāpēc, kad kosmisko uguņu jaunrades pamats tiek noraidīts, tad katra tieksme jāsaprot kā vitālā impulsa apliecinājums. Jo zinātne taču cilvēkam dod iespēju apgūt izplatījuma uguni. Un tiekšanās atklāt kosmiskās kombinācijas dod cilvēcei kosmisko Spēku. Tāpēc zinātnei jāapgaismo apziņa un jānostiprina cilvēce Bezrobežībā.

494.

Jauno zinātnisko sasniegumu nosacījumiem jāatbilst nākotnes prasībām. Ja zinātnieki saprastu, ka pastāvīga paplašināšana ir zinātņu izvērtēšanas pamatā, tad nebūtu noziedzīgā antagonisma. Mēs negribam novilcināt viņu sasniegumus, bet paplašināt. Katrs zinātnieks, kas izpratis apziņas paplašināšanas likumu, jau ir sagrāvis aizspriedumu mūri.

495.

Atkal jāsaka zinātniekiem, ka Einšteina teorijas neapgāž Eiklīda likumus, bet iekļauj tos tāpat kā trešais izmērījums neapgāž plaknes likumus, bet ir bezgalīgi plašāks par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

tiem; arī garīgās zināšanas likumi ir bezgalīgi plašāki par visiem jūsējiem, bet ietver tos. Tāpēc atmetiet antagonismu, tas kavē evolūciju.

496.

Gribēju parādīt par cik garam daloties pastiprinās kosmiskais pulss. Fiziskā ķermenī nav iespējams aptvert apkārtējo enerģiju spriegumu. Tikai dažreiz, uz neilgu laiku izdodas izmantot nederīgus nosacījumus, kas dod jēgu par apkārtējā complicētību. Tikai nezināšana var iztēloties Kosma primitīvu pieaugumu! Smalkāko enerģiju pinumi dod pētījumiem nepieciešamo darba lauku, bet galvenais šķērslis ir nepacietība un savstarpēja neuzticēšanās. Kā iespējams uztvert neatkārtojamas parādības, ja izjutējs aizmirsīs paziņot par tām, un pētnieks neturēs instrumentus gatavībā? Mēs ļoti ieteicam ierīkot bioķīmiskas laboratorijas, protams, tikai nopietniem ilgstošiem pētījumiem. Sevišķi uzmanīgi jānovēro visas zīmes šeit augstienēs. Nekur nav sakopots tik daudz sevišķu priekšnosacījumu, nekur nav tā apvienoti Augstākie Ceļi ar cilvēku daudzumu pakājē. Nekur nav tādu ledāju un apakšzemes karstu avotu. Nekur nav tādu dziļu aizu, nekur nav tādas gāzu izdalīšanās un magnētisku plūsmu. Jāatrod visas plašās domas, lai zinātnieki varētu, pat nepazīstot psihiskās enerģijas būtību, piemērot savus eksperimentus visām dabas valstīm. Tā iespējams atrast daudzus aizmirstus dārgumus un šķīstīt dzīvi. Sevišķa vērtība jāpievērš psihiskai enerģijai, kā nākotnes atslēgai. Daudzi pētījumi ievirzīti nepareizās slīdēs. Jāieņem vispārējais stāvoklis un tam jāpievieno detaļas.

497.

Vienkārša piena sieva, kuldama sviestu, jau zina pasaulu rašanās noslēpumu. Tāpat tā arī zina, ka no ūdens sviestu neiegūt. Viņa sacīs, ka var sakult pienu vai olu, tā pierādīdama, ka tai pazīstama matērija, kas satur psihisko enerģiju. Bet tieši šis apstāklis zinātniekiem neliksies pārliecinošs. Pieniniece zina, cik derīga ir spirālveidīga griešanās, bet dažam labam šis noteikums liksies kā aizspriedumains. Kaut tu arī noskaistos, bet padomā tomēr notiekošo un pielāgo fiziskos likumus savai esamībai. Tikai tā neiesi bojā Armagedonā! Protams, būtu kļūda, ja aizmirstu pielietot sirdi, kā ikviena apmulsma pretsvaru.

498.

Zinātniekiem liels uzdevums – kādas var būt vulkānisko izvirdumu un Smalkās Pasaules formu attiecības? Bet drīz arī to apjēgs.

499.

Ne tikai muļķi noliedz visu, ko tie neredz, bet arī zinātnieki, faktus meklējot, pa ceļam iznīcina daudzas derīgas lietas. Aizspriedumu pilna doma iedarbojas smags slogs un kavē jau nolemto. Tāpat arī padomu var pielietot uz īsu brīdi un atlikt, kad grauds tikko radies.

Kas gan spēs attēlot pašreizējo strāvu complicētību? Jūs zināt, kā tiek gatavota dižā nākotne, bet tā nevar būt primitīva un vajag pierast pie kāpinājumiem, kas redzami

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

Mums, bet ne visiem. Mums izdodas šķelt tumsu un jāatceras, ka labākais nostiprinātājs būs svētsvinība.

500.

Zinātnieks var jautāt – kā uzsākt sirds imunitātes izpausmi? Viņa jautājums būs taisnīgs. Sirds, ar visu savu neapšaubāmo potenciālu neizpaužies bez apzinātas imunitātes. Sirds un apziņas līdzsvars ierosina savienošo substanci. Tādējādi zinātniekam pieejama divējāda pieeja – var šķīstīt apziņu, jo materiālais balasts vēl nerosina apziņu. Tikai mākslas šķīstītā domāšana, atbrīvojoties no verdzības spēj dot apziņas uzplaukumu. Pie tam vēršu uzmanību uz noteikumu atbrīvoties no verdzības; patiešām, jāatbrīvojas no daudzām verdzībām. Otrs noteikums zinātniekam – viņam jāsaņem sirds kā patstāvīgs aparāts un jāsaņem novērot tās reakcijas un refleksi. Tam sekos arī sekmības pirmie vēstneši – gaismas zvaigznes, kas iemācīs vēsāku novērošanas spēju.

Tāpat var mācīties pastāvīgu modrību visos darbos. Šis kustīgums nepieciešams tālajiem ceļiniekiem.

501.

Kāds ķīniešu filozofs, pazīdams Smalkās Pasaules zemāko slāņu drausmīgās seas, nolēma mazināt to iespaidu. Šai nolūkā viņš piepildīja savu guļamistabu visbriesmīgākajiem attēliem. Atrodoties šo pretīgo masku vidū, viņš cerēja, ka sliktāk par sliktu nebūs. Šāda metode ir pretīga, kaut gan šādā vai tādā veidā cilvēkiem tā patīk. Mēs gluži pretēji mācām acīm kļūt neredzīgām pret riebīgo. Pie tam nav iespējams iedomāties visas cilvēku netikumu radītās drausmu parādības. Pat šeit zemes pasaulē mūs bieži pārņem šausmas, redzot necilvēciskas seas, bet var iedomāties, par ko tās pārvēršas savā kailajā būtībā! Mēs arī šeit bieži izjūtam šo tumšo būtņu uzbrukumus. Tās cenšas iznīcināt visu, kas tām bīstams. Tās mēģina atņemt spēku miega laikā, lai tā kaitētu, izmantojot līdzsvara traucējumu. Nevajag uzskatīt šos tumšos radījumus par māņticību. Katram zinātniekam jāizprot Esamības perspektīvas dziļums. Viņš ir izpratis sīko organismu nesaskaitāmību, viņš ir redzējis milzeņu dzīvnieku kaulus un varētu ieraudzīt vēl vairāk, ja ieskatītos Himalaju alu dziļumos.

Tā zinātnieks mēro bezgalībā un ieskata bezgalīgus lielumus kā vienkāršus matemātiskus atrisinājumus. Tāpat tieši zinātniekam jāpieņem arī ugunīgo veidojumu bezrobežība. Tāpēc, sākot ar rupjām aritmētiskām nullēm, jāvērs iztēle Bezrobežībā, atceroties, ka tukšuma nav.

502.

Zinātne jau konstatējusi īpatnu organismu esamību, kuri bez uztvērējiem sadzird tālus radio. Protams, tā ir ugunīga rakstura parādība un paver ceļu atzinumam, ka domas uztvere iespējama no attāluma. Ja izprasts skaņu viļņu likums, tad iespējami visi šī paša principa padziļinājumi. Labi, ka šādu dabisku iespējamību acīmredzamību

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

pielaiž pat tagadnes bailīgā zinātne. Net nav labi, ka zinātne nerūpējas par šādu indivīdu izpētīšanu. Gadās dzirdēt, ka “izņemot šādas fenomenālas spējas, citādi organisms pilnīgi normāls.” Tā ir pilnīgi analfabētiska piezīme. Tas nozīmē, ka ārsts fenomenālu cilvēku izmeklējis ne labāk kā jauniešaukto pirms uzbrukuma. Negribam ārstu apvainot, jo viņam bieži nav kur izdarīt vajadzīgo novērošanu. Patiešām, dzīves apstākļi apgrūtina visus smalkos darbus. Mēģiniet piekļaut pie Eksperimentālo iestāžu durvīm, un jūs saņems vesela naidīgu nosacījumu plūsma, kas meklētājam nebūs pa spēkam. Nepieciešams mainīt šādu stāvokli, jo kur gan pārbaudīt dažādas parādības, kurām ugunīgs pamats? Mēģiniet atrast līdzekļus vajadzīgo parādību pētīšanai un jūs redzēsiet, cik naidīgi izturēsies klausītāji, tie atgādinās inkvizītorus. It kā viņu uzdevumus būtu ārdīt iespējamības, bet nevis veicināt derīgo.

Tā bija, tā ir un cilvēki vēlas, lai tā būtu vienmēr. Citādi nebūtu arī Armagedona. Vajag sirdī izprast, cik daudz ir vissmalkāko apstākļu, kas varētu veicināt visas dzīves ievērojamas pārmaiņas. Bet kā jāklauzina, jāuzstāj, jātop apsmietam, lai atklātu to, kas, kā šķiet, zināms visiem. Golgatu rada neizpratne un tumsonība.

503.

Starp derīgiem atklājumiem jāatšķir tie, kas attiecas uz ugunīgo sfēru. To kombinācija var dot visvajadzīgākās sekas. Tie novedīs pie jauniem izsmalcinājumiem un parādīs, cik daudz derīgu vielu izmests no lietošanas.

504.

Ikviena fiziskais aparāts dod pilnīgu analogiju Smalkajā Pasaulē. Pie tam ir viegli izjūtams, ka pieaicinot Agni, nav grūti kāpināt aparāta spēkus. Tā iespējams no jauna turpināt daudzus eksperimentus, kuri šķita neveiksmīgi. Killi eksperimenti un pat Edisona aparāts Smalkajai Pasaulei palika nepabeigti, jo netika pielietota Agni enerģija; vienā gadījumā apkārtnes apdomības dēļ, otrā – personīgās neuzticēšanās dēļ. Sacīts – bez uzticēšanās pat svece neiedegsies.

505.

Cilvēkiem grūti pieņemt, ka no katra lidojuma var arī neatgriezties – tik maz mēs stādāmies priekšā īstenību. Nepieciešams izpētīt pagātni Alķīmijas un Hroniku rekordos. Kad bija jūtama Agni izpratne, tas atbalsojās kā zinātnē, tā arī valstiskos uzdevumos. Nevajag domāt, ka Agni ir tikai fabrikas inspektors, tā ir visu cilvēces domu virzītāja. Tā ir ne vien jāsargā, bet tieši jāiemil.

506.

Cilvēku mijiedarbības ir īstā zinātne par sadarbību. Attiecības starp cilvēkiem, kuras izpētī socioloģijā, neparāda mijiedarbības. Sociologi nenodarbojas ar garīgu iedarbību parādībām. Viņi to atstāj psiholoģijai. Bet šī zinātne visā tās paviršībā parasti nodarbojas ar atsevišķām personībām. Bet jāizpētī sabiedriskās parādības, jo garīgā ietekme ir neparasti spēcīga, un saskarsme ar kosmiskajiem procesiem dos daudzu problēmu atrisinājumu. Cītīgi jāsalīdzina pūļi un jāprot to rīcība salīdzināt ar Dabas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

rezonatoru. Šādi spēcīgi faktori nav apejami. Nepietiekami zināt, kas ierosina lielgabala zalvi, tas būtu pārāk primitīvi. Bet daudz svarīgāk ir pazīt pūļa skatiena vai kļiedziena iespaidu. Var pārliecināties, ka šie viļņi aizplūst pa visām ugunīgajām straumēm līdz tālajiem krastiem. Tā iespējams uzminēt daudzus negaidītus notikumus, bet tur vajadzīga vērtība.

507.

Vienmēr un visur sevišķs šķērslis tai faktā, ka tikko uzlabojas apstākļi, tumšā zona cenšas pasviest savas pūkainās bumbiņas. Īstenībā var saredzēt, kā rodas nederīgās sīkās plaisiņas. Bet tur, kur ēzē spēcīgs spriegums, tur pat sīkā plaisiņa var izlaist cauri postošo gāzi. Dzīvē iespējams novērot augstākās ķīmijas eksperimentus. Tāpēc tik svarīgi ir novērot.

508.

Lieciet jaunajam zinātniekam savākt no visām senatnes Mācībām visu, kas attiecas uz Uguni. Lai netiek aizmirsti ne Indijas Purānas, ne Ēģiptes Mācību fragmenti, ne Kaldejas, Ķīnas, Persijas un visi klasiskās filozofijas Nolikumi. Protams, bagātīgus materiālus dos Bībele, Kabala un Kristus Nolikumi. Tāpat arī jaunāko laiku liecinājumi piemetinās vērtīgus Agni apzīmējumus. Tāds krājums nekad nav ticis sastādīts. Bet vai gan iespējams virzīties nākotnē, nesavācot gadu tūkstošu zīmes.

509.

Jānovērtē jaunāko pētījumu atklājumi. Kad cilvēki sāk uzlidot augstākajos slāņos un gremdēties apakšzemes alās, var sagaidīt sintētiskus slēdzienu. Nenoniecīniet zemāko atmosfēras slāņu novērojumu secinājumus. Vajag ņemt vērā tieši visu relativitāti, kas var bagātināt slēdzienu. Vajadzīgs, lai visā relativitātē mēs spētu atrast pielietojumu pat visiem izdedžiem. Visur kur vien pieskāries Uguns darbs, iespējams izdarīt vērtīgus novērojumus.

510.

Zinātnieku apsvērumu kalni pieaug, bet grūti atrast nesaistītus cilvēkus. Grieķu filozofi pazina šīs saistītās dvēseles. Viņi izprata, cik ierobežoti var darboties cilvēks, kad viņš piesaistīts mazam zemes gabaliņam. Viņš kā stārķis uz vienas kājas! Stārķiem smagas tādas cīņas; viņš pazīst tikai ligzdu uz viena koka un stāv uz vienas kājas. Bet Uguns zinība prasa divas kājas, citiem vārdiem, divas dabas.

511.

Lai meteoru mikrobi jūs nepārsteidz. Dzīvības apstiprinājums visā tikai paplašinās redzes loku. Ja no izplatījuma var atlidot mikrobs, tad cik daudz jaunu novērojumu var sagaidīt! Pats izplatījuma ugunīgums dod jaunus slēdzienu par Uguni kā dzīvības substanci. Tikai jālūdz zinātnieki dzīvot draudzīgāk, lai vērtīgie novērojumi neizgaistu naidīgumā un noliegsmē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

512.

Uzmanību saista kāda šķietami vienkārša parādība: kad desmit cilvēki nosaka savus spēkus katrs atsevišķi, tad šo spēku summa būs mazāka nekā kopīgas piepūles summa. Šis noslēpumainais “kaut kas” būs sadarbības vainagojums. Atkal pieskaramies ugunīgajai sfērai. Tikai kopīgā ritmiskā piepūle pievelk ugunīgās rezerves. Vai gan šādi izmērojumu pastiprinājumi nav ugunīgās enerģijas pierādījums? Lai zinātnieki sakopo vissīkākos datus par ugunīgās enerģijas izpausmēm. Lai šo “kaut ko” novēro nevis kā mistiku, bet kā reālu, pieaugošu parādību.

513.

Tāpat jaunos pētījumos pastāvīgi jātur prātā un sirdī Pamatu Bauslība. Tie radīs nesagraujamu sajūsmu zinātniekam, kurš neierobežodamies ar patību, godīgi pētīs citu labuma vārdā. Viņš nojautīs Gaismas viļņus un starp vibrācijām uztvers jaunas enerģijas. Uguns, Varenais Agni ir Vārtu Sargs uz Neaptveramo. Gaismai piemīt pievilksmes spēks, un kas tajā iegājis, neatkāpsies. Kur gan ceļinieks labprātīgi grims tumsā?

Kā ceļrāža zīme lai ir Svētais Attēls, kas glabājas sirdī. Tāpēc lai draugi apzinās Ugunīgās Pasaules varenību un skaistumu. Lai nav ziņkārīgi, bet lai rod sevī ciešu saiti ar Daiļo Pasauli.

514.

Lidojumos augšup [atmosfērā] izdarīti daudzi eksperimenti. Dvēseles dziļumos pētnieki varbūt saprot, ka augstumi var dot ļoti vajadzīgas ziņas. Bet bez fiziskajiem instrumentiem viņiem jāapgādājas ar psihisko enerģiju, tikai tad šie eksperimenti izraisīs jaunas pārdomas. Vajadzīgs, lai augstumu un dziļumu pētnieki būtu psihiski sagatavoti. Tikai tādējādi arī darba fiziskā puse iegūs sevišķu nozīmi.

515.

Zinātnieks velti domā, ka pirkstu emanāciju viela ir tikai indīga. Tas ir pilnīgi atkarīgs no garīgā stāvokļa. Nervoza novērotāja imperils, protams, rada indīgas nogulsnes, ja viņš neievēro organisma garīgo stāvokli. Prasme atšķirt nervu stāvokļa dažādības dos zinātniekiem nesalīdzināmas iespējamības. Arī pirkstu galu starošana ir dažāda. Un katrs starojums pamatojas ķīmismā.

516.

Zinātne par atmosfēras ietekmējumiem stipri jāpārveido. Pat ar mūsdienu aparātiem novērojamas neizskaidrojamas svārstības, trīcēšanas un lēcieni, kas it kā neatbilst citiem liecinājumiem. Šādas astrālo viesuļu pēdas rada uz Zemes ļoti nozīmīgas sekas. Bez tam tādejādi nodibinās sakari ar Smalko Pasauli. Patiešām, starp Smalkās Pasaules sasprindzējumiem var būt tādi spiediņi, ka pat to atbalss satricina manifestēto matēriju. Šādi viļņi vispirms atbalsojas ugunīgajos centros. Jūs paši esat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

varējuši novērot ka, neskatoties uz vēso laiku, centri radīja augstu spiedienu. To var salīdzināt ar tālo notikumu reakciju, kas arī izraisa augsta sprieguma vibrācijas. Bet astrālos viļņus novēro vēl mazāk nekā telepātiju. Zinātnieki negrib atzīt, ka viņu fiziskajos apsvērumos var būt nozīme arī viņpasaules faktoram. Bet dažreiz šādu viesuļu iedarbība gandrīz līdzinās zibens spēriem. Neslēpšu, ka nācās lietot spēcīgas atvērinošas strāvas, lai likvidētu šādu viesuļu iedarbību. Mēs stāvam sardzē un esam gatavībā sūtīt starus, jo Smalkās Pasaules strāvu spiediens ir ārkārtīgs. Tās cīnās ar tumšajiem spēkiem un jābūt iztēlei, lai stādītos priekšā, cik šī kauja ir stipra.

517.

Daudzi iedomājas, ka zinātniskie dati pasargās viņus no kosmiskajām parādībām. Viņi jūms stāstīs par aptumsumu pazīšanu, viņi zina par saules plankumiem, pat par komētu un nepazīstamu staru parādīšanos, bet viņi nevar brīdināt par meteoriem, kas spēj sasniegt milzīgus apmērus. Bet ja cilvēki zina par debesu ķermeņu milzīgu šķembu atrašanu, viņi var arī iztēloties to postošas sekas, un tad var atgādināt par ugunīgajiem ķermeņiem.

518.

Aplūkosim, kā tautas spēj izjust zinības nozīmi. Lai pārsteigtu cilvēku iztēli, Mēs parūpēsimies, lai zinību izpausme noritētu neparastā ceļā.

519.

Zinātniekam gandrīz taisnība, piedāvājot organisma ķīmismam dzīvību, bet viņš aizmirst psihiskās enerģijas kristālu. Protams, arī šī vissmalkākā viela savā ziņā ir ķīmisms, tikai pieeja tam īpaša. Zinātnieki, neskatoties uz daudziem pareiziem slēdzieniem, parasti aizmirst pašu galveno. Ne tik daudz pretrunīguma dēļ, cik aiz neprasmes iedomāties šādus jēdzienus. Jūs paši redzējāt divus ārstus, kuriem bija dota vislielākā izdevība izdarīt neatkarīgam novērojumu. Jūs redzējāt, kā viņi, šļūpstot aplamas formulas, nespēja izmantot šādu izdevību un novirzījās no paša galvenā. Sadarbība pastāv savstarpējā rūpīgā un sirsnīgā darbā.

520.

Jāpievērš uzmanība katram zinātnieku atklājumam. Viņiem jāatbild, vispirms par jauno vielu nekaitīgumu. Daudzi metāli ne vien tīrā veidā, bet arī kausējumos, tiek ieviesti ikdienas dzīvē. Bet jau sensenos laikos metālu kausējumi pievērsa cilvēku uzmanību. Daudzi derīgi metāli savienojumos rada nāvējošas sekas.

Nākotnē, patiesi zinības būs daudzpusīgākas!

521.

Labās asaras un ļaunās asaras – tā šķiroja senā Ēģipte. Pirmās aiz sajūsmas, aiz mīlestības, varoņdarba asaras, otrās aiz grūtsirdības, aiz niknuma, aiz skaudības. Nesēn kāds zinātnieks pievērsa uzmanību asaru dažādam sastāvam, atkarībā no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

impulsa. Protams, savā būtībā visas sekrēcijas pilnīgi atšķiras, ja pretējas izjūtas izvada kaitīgus vai svētīgus ingredientus. Bet kā ļoti skaidra parādība asaras var būt sevišķi derīgs novērojumu objekts. Protams, arī tādi novērojumi prasa laiku un pacietību.

522.

Reliģijai un zinātnei savā būtībā nav jābūt šķirtām. Matērijas un atoma precīza izpētīšana dos secinājumu, ka dzīvības enerģija nav elektrība, bet Uguns. Tā zinātne un reliģija satuvināsies vienā principā. Matērija tiks apstiprināta kā ugunīgā substance, un neviens domājošs gars nenoliegs augstāko spēku Uguni. Zinātne nevar iznīcināt Uguns dievišķo jēdzienu, tāpat kā reliģija nevar uzlikt aizliegumu zinātnes iegūtām smalkām analīzēm. Tādējādi nostiprināsies reliģijas un zinātnes jēdzienu izpratne un harmonija. Ir iespējams novilkt tik Smalku paralēli starp zinātni un reliģiju, kas saskaņotu visas augstākās stadijas, tādēļ ir svarīgi, lai zinātnieki apgūtu smalkjūtīgu okulto uztveri. Bet tikai smalkam organismam piemīt šādas dievišķās iejušanās spējas, tās neattīstās no ārienes, bet no iekšienes. Tāpēc visi cildenie atklājumi cilvēces labā nenāks no milzīgām laboratorijām, bet tos atklās zinātnieku gars, kam piemīt sintēze. Mēs, cilvēces Brāļi redzam sekas, kas visus pētījumus ievirzīs pareizā gultnē. Protams, ne vienmēr sintēzes spēja tiek dota, bet tiem pašai dziedīgajiem līdzstrādniekiem, kam piemīt sintēze, specialitāte nav vajadzīga. Mēs redzam un paredzam līdzstrādnieku gara sintēzes varenās sekas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jātur godā sintēzes Nesēji.

523.

Jūtīguma transmisiju vajadzētu iejūtīgi izpētīt. Jūtīguma pārņemšana uz iekšieni vai arī uz ārieni būs ļoti svarīga zinātnes nozare. Ne tikai cilvēka organisma izpētīšanai, bet arī Makrokosma un mikrokosma savstarpējās saspringtības izpētīšanai. Līdz šim tika izdarīti ar cilvēkiem un priekšmetiem, tālākie eksperimenti jau būs ar augiem un dzīvniekiem. Paplašinot pētījumus, kur sākt smalko enerģiju apmaiņas izpētīšanu. Tā visi dzīvnieki var noderēt slimnieku strāvu pārmaiņai. Protams, šādai pētīšanai vajadzēs attīstīt imunitāti pret lipīgumu. Zemes un koku sakņu magnētisms, tāpat arī Prāna var noderēt emanāciju tīrīšanai. Kosmiskajā Laboratorijā iespējams ielikt visus pamatus šādiem pētījumiem. Pirms jutīguma pārnesuma eksperimenta jāizpēta Agni Jogas parādības, jo tikai iejūtīga uztvere dos iejūtīgu izpratni. Vajag iejusties strāvās, lai izprastu visu to varenību, kas piesātina Ugunīgo Pasauli.

524.

Tikai samērība spēj sasniegt to diženo pakāpi, kurai spēku dod ugunīgā Bezrobežība. Uguns izpaužas kā sirds impulss, kā domu kustība, kā varena Pasauļu apvienotāja. Jaunrade jāizprot kā dažādu izplatījuma Uguns un cilvēka gara ierosināto enerģiju apvienība. Nākotnes zinātne pierādīs šādu savienojumu likumus, jo jānodibina vissmalkākā kosmiskā kooperācija, tā iespējams realizēt to par ko domā Ugunīgie

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

Kalpotāji. Visas ugunīgās formulas dzīvo, gaidot savu iemiesoju. Tāpēc zinātnei jātiecas izpētīt izplatījuma enerģijas.

525.

Vibrācijas var ierosināt sirdī ļoti daudz smalko izjūtu. Ja cilvēks saprastu, kā izlietot apstiprinātās vibrācijas, lai izraisītu no sirds dzīlēm smalkās jūtas, tad būtu iespējams novērot daudzas ļaunas iedarbības. Zinātnei, patiešām, vajadzētu sākt izpētīt šādu vibrāciju ierosināšanas metodes.

Protams skaņa un krāsa, un oža var dot visu augstāko izjūtu sintēzi. Kad gara rupjās metodes nomaina smalkās, gars iegūst uztveres jūtīgumu. Saskare ar Smalkākām enerģijām dod visa dzīves veida izsmalcinājumu. Kad izplatījumā ieskanēsies smalkās enerģijas, būs jāzina, kā tās vitāli pielietot. Tāpēc pieskaismi rupjiem noziedzniekiem var uzskatīt kā jaunu gara atmosfēras veidu meklējumus. Vajag atrast jaunas vibrāciju metodes. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli padomāsim, kā šķīstīt cilvēces garu.

526.

Ja zinātne iedziļinātos ugunīgo atomu pētījumos, atomu, kuri ir katras parādības dzīvības devēji, tad varētu atrast tik daudz pamatcēloņu. Bet katrs pētījums prasa, lai apstiprinātos pati aktuālākā parādība, jo centīgiem meklējumiem jānovēd tieši pie ugunīgā atoma. Izpētot tikai dažādo iedarbību ārējās pazīmes, nav iespējams panākt ugunīgo atrisinājumus. Tik daudz runāts par Pasaules ugunīgo būtību, tāpēc visu smalko strāvu un enerģiju vibrāciju izpētīšanas pamatā jāliek to mijiedarbības. Spirāle, kas savieno ugunīgo atomu ar Visumu, jāizpēta visās spēcīgajās manifestācijās.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim jēdzienu par ugunīgo sadarbību Kosmā.

527.

Neizpratnes bezdibenis ir tieši tā taka, pa kuru iet cilvēce. Tieši Tagadnes domāšana pierāda psihisko pētījumu aprobežotību. Bet cik gan tālāk un dziļāk var iet, pazīstot triju ķermeņu sadalījumu un sakarību. Ja fiziskais ķermenis jau noformēts, tad astrālais ķermenis gandrīz noformēts, un vissmalkākais mentālais ķermenis noformēts tikai izredzētajiem. Bet tie, kas iepazinuši augstākās ugunīgās enerģijas un centru ugunīgās transmutācijas, var apliecināt ugunīgās parādības. Visas citas parādības jāiedala divās kategorijās. Pirmā, kad gars nespēj pāriet bezdibeni tāpēc, ka mentālais ķermenis nav vēl tā noformēts, lai gars spētu izpausties aiz zemāko slāņu robežām; otrā kategorija, kad viens centrs izpaužas daļēji. Jāatceras turklāt, ka Ugunīgā Pasaule nav garam pieejama, iekams augstākie centri nesāks transmutēties. Bet pāri visam stāv gars, kas iededzinājis visas garīgās ugunis, jo viņa mentālais ķermenis jaunrada atbilstoši. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iejūtīgi jāizprot psihiskās parādības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

528.

Kosmiskā ietekme aizvien pieaug, bet Zemes piemērošanās pasliktinās. Novērojams, ka zinātniski sāk atzīt kosmisko strāvu iedarbību. Nav nekāds brīnums, ja strāvas tā pasliktinās! Debesu starojumiem un pat varavīksnei ir liela nozīme visai apkārtni. Es, protams, runāju par parādībām, kas nepakļaujas tagadējo aparātu izmērījumiem.

Šalko apakšzemes uguns, bet cik maz vērības zinātnieki pievērš šim svarīgajam apstāklim. Pareiziem pētījumiem protams jābūt kaut kam vairāk nekā spēku refleksu mehāniskai rekordēšanai.

529.

Kas nespēj novērojamo priekšmetu apskatīt no visām pusēm, tas nav pētnieks.

530.

Vairoga svēta atraisīšanās liesma no fiziskiem priekšmetiem. Smalkais ķermenis arī ir sverams, bet pēc smalkākā mēroga. Bet ugunīgais ķermenis nav izmērojams. Zinātnieki var palīdzēt Smalkajai Pasaulei izpausties.

531.

Sevišķa uzmanība tiek pievērsta punduriem. Viņi kā sevišķa rase parādās visur. Ievērojamas ir ne vien viņu ķermeniskās īpatnības, bet arī īpatnā psihika. Neviens neizprot šādu mazu būtņu parādīšanās iemeslu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka līdz ar viņiem tādos pat apstākļos un ģimenēs piedzimst liela auguma cilvēki. Bet ir jau novērotas šādu sīku būtņu negaidītas materializācijas. Pat nemākulīgi izpušķotais gadījums no Paracelza dzīves atgādina, ka viņš centies saglabāt šādas mazas būtnes. Protams, eksperiments neizdevās. Bet arī tagad novēroti sīki roku un kāju nospiedumi. Tas jāatzīst kā pilnīgi zinātnisks fakts. Atminējums būs ekto plazmas īpašībā – no tā gan milži gan punduri. Bet milži jau sen aizmirsti. Viņi maz kādu interesē un reti pārsniedz divus metrus, arī milžu materializācija ir retums. Bet mazās būtnes ļoti izceļas ar savu vienveidību un īpatnību. Dienvidindijas, un Āfrikas punduri ekskimosi ļoti atgādina savus eiropas brāļus. Kad sāks centīgi pētīt ekto plazmu, tad atklās arī tās neparastās īpašības. Arī attiecībā uz Ugunīgo Pasauli šāda pētīšana būs liels sasniegums.

532.

Tas pats limfatiskums var veicināt melno maģiju. No tās vajag visādi norobežoties. Nedomājiet, ka melnās maģijas ir maz, tā ieperināsies tiklab tautā, kā arī valdošās aprindās. Lai zinātne ļoti iedziļinājas šādos deģenerējošos mēģinājumos.

533.

Vai gan ļaunie spējīgi runāt par Labumu? Esiet zināšanas skolnieki un iemīliet Augstāko Pasauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

534.

Nav jāsamulst, ja kāds Augstākās Pasaules jēdzienam pieliks vārdu fizioloģija. Protams, ikviens apzinīgs cilvēks izvēlēsies cienīgāku nosaukumu, bet vidusmēra izpratnei arī matērija un fizioloģija nebūs nepareizi apzīmējumi. Matērija un gars, fizioloģija ir Esamības likums. Neviens nevar sacīt, ka gars neietver visu. Fizioloģija – tikai pieņemts, daudzu darbojošos likumu apzīmējums.

Protams, līdz ar dziļākiem pētījumiem atradīsies arī atbilstošāki nosaukumi. Bet pat visaugstākajiem jēdzieniem var atrast salīdzinājumus fiziskajā ikdienas dzīvē. Slimu zobu vai vaļēju brūci cilvēki pārāk cieši neaizsedz. Viņš izprot gaisa piekļūšanas nepieciešamību, lai nelaupītu brūcei noderīgo vidi, tāpat arī garīgai izzināšanai nedrīkst laupīt saskari ar Augstāko Pasauli. Tāpat kā Zemes dzīvei nepieciešama miesas higiēna, tāpat ir vajadzīga arī gara profilakse. Nebrīnieties, ka arī Mēs pielietojam ārstniecības terminus garam, taču tādā veidā arī ārsts sajūtīs, ka viņa sfēra tuvu Augstākajai Pasaulei.

Lai ikviens pēc savas izpratnes kaut vai ar mehānikas terminiem, virzās uz to Vienīgo Ceļu.

535.

Neiespējami ir aizliegt brīvu izzināšanu. Šāds aizliegums būtu tumsonības apliecinājums. Izzināšanā tiks uzziets īstenais ceļš. Jo daudzveidīgāki būs pētījumi, jo lieliskākas būs sekas. Apskaidrotai acij nevar būt tumšu ceļu, tā pamanīs sevišķu pārliecināšanās spēku visdažādākajos cilvēces meklējumos. Mēs neesam noliedzēji, jo noliegšana neļauj padziļināt pētījumus. Pasaulē ir izkaisīts daudz hieroglifu; tuvoties apslēptajām zīmēm iespējams vienīgi ar labu vēlēšanos.

536.

Kam patīk precīzas zināšanas, tam jāprot tās saņemt. Daudzi runās par savu atdevību precīzām zināšanām, bet patiesībā katru faktu ietērps raibās aizspriedumu skrandās. Viņi nemana paši savu priekšnosacījumu noderīgumu. Viņi prot sūdzēties par novērošanai vajadzīgo materiālu trūkumu, un tanī pašā laikā ignorē visneatkārtojamākos notikumus. Viņi grib ievirzīt Pasaulsēku pēc sava kuņģa gremošanas stāvokļa. Tie novērsīsies no visspilgtākās parādības, ja tā neatbildīs viņu garastāvoklim. Bet vai tad tāds ir precīzās zinātnes ceļš? Kur tad pacietība? Kur labvēlība? Kur nenogurdināmība? Kur novērošanas spēja? Kur vērtība, kas atver vārtus?

Nepiekusīsim atkārtot, kā atveras visi vārti tur, kur nav žēlošanās, neapmierinātības un noliegsmes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

537.

Cīņai ar tumsonību jābūt vispasaules parādībai. Neviena tauta nevar lepoties, ka tā būtu pietiekami izglītota. Nevienam nevar atrast pietiekami daudz spēka, lai divcīņā uzveiktu gara tumsību. Zinātnei jābūt vispasaules piederumam un tā jāatbalsta pilnīgā sadarbībā. Satiksmes ceļi nepazīst šķēršļus, tāpat arī zinātnes ceļiem jāuzplaukst domu apmaiņās.

Nevajag domāt, ka kaut kur izglītības labā diezgan darīts. Zinātne tā vērsas plašumā, ka vajadzīga metožu pastāvīga atjaunošana. Drausmi redzēt pārakmeņojušās smadzenes, kas nepielaiž jaunus sasniegumus! Katrs noliedzējs nevar saukties jau par zinātnieku. Zinātne ir brīva, godīga un bezbailīga. Zinātne vienā mirklī var mainīt un apgaismot universa jautājumus.

Zinātne ir brīnumskaista un tādēļ bezgalīga. Zinātne necieš aizliegumus, aizspriedumus un mānītību. Pat mazā meklējumos zinātne spēj atrast lielo. Pajautājiet lielajiem zinātniekiem, cik reižu visapbrīnojamākie atklājumi radušies kārtējās novērošanas procesā. Acs bija atvērta un smadzenes nepieputējušas.

538.

Datu daudzveidībā ir saprātīgi jāizšķir saskarsmes avots. Proti, iespējamas visai drūmas izpausmes. Nav nekādu pretrunu starpnieku daudzveidībā, jo atšķirīgie slāņi pievilks sev radniecīgas dabas. Ir iespējamas visnegatīvākās izpausmes, bet vienīgā dziedināšana būs mūsos pašos. Ar visu skaidrību izglītībai piesaistījusies apziņa spēj atturēt no netīrās iebraucamās vietas. Viena lieta ir atvērt logu uz tumsu, bet cita – pieņemt Gaismas starojumu.

Sirds sasildīta zinātne parādīs cilvēkiem brīnišķīgo dārgumu.

539.

Fizioloģija un filozofija daždažādās valodās vienlīdz izvairās runāt par pašu galveno. Var nosaukt daudzkārtīgas sanāksmes, bet visai sāpīgi būs vērot, cik viltīgi paņēmieni tiks izgudroti, lai tikai nepateiktu visvienkāršāko un lai nenonāktu pie visvienkāršākā atrisinājuma.

Prasme padomāt vienkārši un skaidri ir gara audzināšanas sekas.

540.

Pāri visam – zināšanas. Katrs, kas atnesis daļiņu zināšanu, jau ir cilvēces labdaris. Ikviens, kas uzkrājis dzirkstis, būs Gaismas devējs. Iemācīsimies pasargāt katru zinātniskās izzināšanas soli. Zinātnes ignorēšana ir grimšana tumsā.

541.

Daudziem jēdzieniem vajadzīga attīrīšana, starp tiem jānoskaidro mistikas jēdziens. Ja šis jēdziens nozīmē precīzas zināšanas, tad tas būtu saglabājams. Turpretī, ja tas ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

pievēršanās nevis zinātnei, bet miglainiem konstruējumiem, tad vārds izņemams no apgrozības.

Mēs prognozējam zināšanas, kas derīgas cilvēces progresam.

542.

Kad klintis sadēd, tās ceļa drošības labā novāc, tas pats notiek arī ar dažiem cilvēku apzīmējumiem. Gadsimtu gaitā tie zaudējuši savu pirmatnējo nozīmi un aizstājami vārdiem, kas tuvāki pašreizējam laikam. Tā tas noticis ar vārdu svaidītais. Līdz ar svaidīšanu – tas aizgājis pagātnē. Tā vietā sacīsim Zinātājs un nezinātājs, sapratējs un nejēga. Bet pašu svaidīšanu labāk apzināt ar vārdu izglītība. Tādējādi nenoniecino, iespējams izteikties vārdiem, kas tuvi tagadnei.

Nav nozīmes labāko slēpt novecojošos vārdos, kad to pašu iespējams izsacīt masām saprotamāki. Jo zināšana nav domāta izredzētiem, bet visiem! Tāpēc ne novecojusies morāle tiek uzsvērta, bet gan norādīti labākie nosacījumi zinātniskai izziņāšanai. Tikai nejēgas nesapratīs, ka zinātnes sekmēšanai jārada labāki dzīves apstākļi.

Zinātne nespēj pārkāpt mehāniskā loka robežas, kamēr šo mūri neuzveiks Smalkās Pasaules izpratne.

543.

Zinātne mēdz būt apkopotāja un sadalītāja. Viena daļa zinātnieku jau ar pirmajiem izziņāšanas soļiem pieslejas pirmajam tipam, bet citi nespēj pārkāpt sadalīšanas robežas. Agri vai vēl ar tiem nāksies pievērsties apkopšanas metodei. Ir jāiemīl šāds domāšanas veids. Tam ir jaunrade. Sadalīšana ir sagatavošanas ceļš uz to pašu piepildījumu. Ir derīgi izprast šo divu ceļu atšķirību.

Tieši tagad ir daudz centīgu zinātnieku, kam pietiek ar otro metodi. Bet tā maz palīdzēs, jo katra atziņa ir daudzu zinātnes nozaru sintēze. Vajadzīgs liels prāta elastīgums, lai varētu atrast salīdzinājumu un apstiprinājumu zinātnes visneparedzētākajās sfērās. Prasme apvienot nepieciešamos pierādījumus, jau liecina par augstu apziņas pakāpi. Jau daudz ir zaudēts nevajadzīgu sadalījumu dēļ. Novērojams pat kaut kāds dažādu atsevišķu disciplīnu savstarpējs naidīgums. Bet vai humanitārās un praktiskās zinātnes nav viena un tā paša Patiesības koka zari?

544.

Nenosodīsim pat vispedantiskākos pētījumus, ja tajos neslēpjas iepriekš nodomāts naidīgums pret blakus nozarēm. Lai zinātnieki rod sevī apņēmību neatsacīties no tā, kas tiem šodien vēl nav zināms.

545.

Darba nozarēm paplašinoties kādība kļūst sevišķi nepieciešama. Dažādu nozaru sadarbība prasīs arī vienādi augstu kādību, - tas attiecināms tiklab uz intelektuālo, kā arī uz fizisko darbu. Intelektuālajā darba novadā nomanāma atšķirība centienos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

Ieskati var būt dažādi, bet to kādība nedrīkst būt kroplīga. Var būt liela zināšana un maza zināšana, bet abas tās var brālīgi iet vienu ceļu, tiecoties pēc atziņas. Tā nebūs zināšanas nonāvēšana. Tāda nonāvēšana līdzīga dzīvības atņemšanai. Cik daudz sasniegumu dīgļu varēja būt zināšanas slepkavu noslāpēti.

Vērtīga ne tikai zināšana vien, bet tikpat arī pats zināšanas apgūšanas process. Kādreiz filozofi pielīdzināja šādu procesu augstākajai baudai. Jo dziļāk to iespējams izjust, jo lielāks ir prieks. Bet ja zināšanu uzkrāšanā iejaucas patības verdziskums, tad uzvirdīs nevis prieks, bet žults. Cīņa nav šķirama no zināšanu uzkrāšanas, bet arī tā būs ieguvuma dārgums. Neviens ceļš nav cilvēknīšanas ceļš.

546.

Tāpat jāvērs uzmanība uz daudzu parādību iregularitāti. Daudzi brīnīsies, ka pat planētu kustībā mēdz būt pārtraukumi, bet zinātne arī to konstatē. Pakāpeniski atklāsies arī šādu neizskaidrojamo parādību cēloņi, un šie cēloņi būs visai pārsteidzoši.

547.

Kurš gan var uzņemties spriest par to, ko tas nezina? Kurš gan uzdrošināsies apstiprināt kaut kā Nezināma klātbūtni vai atbūtni? Ir prātīgāk pieņemt, ka eksistē daudz kas, cilvēkiem nezināms. Lai šo vienkāršo patiesību dažreiz izlasa atkārtoti.

548.

Kad apziņas pieaugšanas fāzes salīdzinām ar zinātniskām metodēm, mēs nebūt negribam iztukšot brīnišķos avotus, gan otrādi, mēs gribam radīt enerģijas drošas izteikas avotus. Zinātnei jānostiprina ceļi uz augstāko izzināšanu. Pienācis laiks, kad senajiem zināšanas simboliem jāpārvēršas par zinātniskām formulām. Nepazemosim šādu domāšanas šķīstīšanās procesu. Iemācīsimies rast sabiedrotos visnegaidītākajās nozarēs. Nevis ienaidnieki, bet līdzstrādnieki būs visu Dabas spēku izzinātāji.

Acīmredzamība atgādinās īstenības dziļumus. Tā dzīvā organisma sašķelšanās vietā radīsīm apziņas apvienību. Lai nedēvē Mūs par sapņotajiem, jo mīlam eksaktu zināšanu, par cik tā var būt eksakta.

549.

Sintēzes daiļums paliks visai dzīvei. Katrs pētnieks, kas iedziļinājies kaut vai Pasaulsēkas vissīkākās detaļas pētīšanā, apgūs to, pieejot plaši un nevis šauri. Tā atziņa būs vispārīga. Patiesi, kur deg zināšanas uguns, tur nolemta gaiša nākotne.

550.

Slāpes dzesē ar valgmi. Izziņas slāpes veldzējamas tuvinoties Augstākajai Pasaulei. Daudzus zinātniekus visu mūžu mocījusi neizsakāma ilgu smeldze, jo tie bija novērsušies no Augstākās Pasaules izzināšanas. Nepareizā ceļa smeldze ir visnežēlīgākā, graužošākā! Cilvēks beidzot galīgi nogriež savu evolūcijas ceļu un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

emocās, neizprotot savus maldus. Daudz ļauna niknuma dzimst šādās būtnēs. Tās gatavas vajāt pat mazāko Gaismas izpausmi.

551.

Bezrobežības neapjēgšana ved daudz maldos. Tā cilvēki iedomājas, ka Zeme ir Visuma centrā, vai arī cenšas izmērīt un noteikt manifestētās Pasaules telpas apjomus. Pie tam aizmirst, ka manifestētais nemitīgi evolucionē. Statikas nevar būt ne mirkli. Bet cilvēki tik ļoti pieraduši pie zemes mērogiem, ka cenšas tiem pakļaut pat neizmērojamo. Neliksim šķēršļus nevienam meklējumam. Mēs piekāpjamiem pat par mazajiem lidojumiem stratosfērā, bet jābrīdina no nederīgiem slēdzieniem, kas Zemi var nostādīt Visuma Centrā. Šāda iedomība nepieklājas apgaismotam zinātniekam. Varbūt tas katru Bezrobežības punktu pieņem par konvencionālu centru, bet ticamāk, ka viņš Bezrobežību neapzinās.

552.

Daudzi droši vien nosodīs norādījumu par visa esošā nemitīgu evolūciju. Bet pat no visu zinātnieku viedokļa šāds pilnveidošanās process nav noliedzams. Tikai tumsoņi var censties aizturēt visu nekustīgumā. Viņi to darīs, nepazīstot pagātņi un neprotot domāt par nākotni. Var uzstādīt tūkstošiem hipotēžu, bet lai tās ir kustībā, par kustību un kustības sekas.

Brālība vispirms pārbauda tos, kas tuvojas pēc kustības un Bezrobežības apjēgsmes.

553.

Varat skaidri pārliecināties, cik aizspriedumaini spriež cilvēki, kas izskata sevi par zinātniekiem. Skumji, ka pat disciplinēta domāšana iet pa aizspriedumu ceļu. Nav godīgi lasīt grāmatu ar iepriekšēju nodomu to nosodīt. Ja tāds lasītājs nav uz sevis izjutis daudzas raksturīgas parādības, tad tam savos spriedumos jābūt vēl uzmanīgām.

Mēs vispirms cienām īstenību, faktus, neapstrīdamas izpausmes.

554.

Zinātnes pilsēta vienmēr būs izglītotu cilvēku sapnis. Neviens neuzdrīkstēsies kaut ko iebilst pret zinātnieku mītni, kur klusumā un gudrā sadarbībā tiks izzinātas patiesības. Katra zinātniskā darbinieka rīcībā būs labākie aparāti. Var iedomāties, kādi atklājumi radīsies, visām zinātnes nozarēm saskaņojoties un sadarbojoties! Katrs šādas pilsētas ideju neuzskatīs par utopiju. Ja tikai būtu līdzekļi un laba griba. Bet ja sacītu, ka kāda Zinātnes Mītnes jau pastāv, tad uzbruktu daudz šaubu un noliegsmes. Un ja vēl vārdam zinātne pievienotu vārdu Brālība, tad noteikti teiktu, ka tāds ķīmiskais savienojums neiespējams. Bet kas gan sacīs, ka zinātne un Brālība nav savienojami?!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.
7.nodaļa: Par zinātni un zinātniekiem

555.

Kā bites savāc medu, tā uzkrājiēt zināšanu. Jautās – kas jauns šajā padomā? Jauns tas, ka zināšana jāuzkrāj it visur. Līdz šim zinības bija saskaldītas, un veselās nozares aizliegtas, apšaubītas un liktas novārtā. Cilvēkiem nebija drosmes pārvarēt aizspriedumu. Tie aizmirsā, ka zinātniekam vispirms jābūt atvērtam pret visur esošo. Zinātniekam nav aizliegtu novādu. Tas nenoniecina Dabas parādības, jo saprot, ka katra parādības cēloņiem un sekām ir dziļa nozīme.

Brālība māca izzināšanu bez aizspriedumiem.

556.

Lai zinātnieki nedomā, ka Brālība tos nosoda. Zinātnieki – Mūsu draugi. Par zinātniekiem Mēs nesaucam māņticības pilnos grāmatniekus, bet ikviens apskaidrots zinātnes darbinieks saņems Brālības sveicienu.